

Així no es fa un país

Des que va començar aquesta bogeria secessionista en què els ciutadans van passar a ser considerats per les seves pròpies institucions autonòmiques simples servents al servei d'una causa "sagrada", la independència, la Diada ha deixat de ser una festa de tots els catalans per esdevenir una manifestació que vol visualitzar un país dividit entre bons i mals catalans.

Els que organitzen directament aquesta manifestació, ANC i Òmnium, ho expressen amb tota claredat perquè convoquen, únicament, els catalans independentistes, de manera que queden exclosos els qui no comparteixen una ideologia tan legítima com particular. Però el que és veritablement greu i inacceptable en democràcia és que aquesta reivindicació excloent tingui el suport, l'impuls i el finançament de les autoritats catalanes; perquè no hi pot haver perversió democràtica més gran que un Govern dedicat a fracturar la societat a la qual ha de servir.

Mentre milions de catalans es veuen menyspreats i estigmatitzats pel Govern de la Generalitat, aquest ha decidit ser el Govern d'uns catalans contra els altres catalans. Els mateixos governants, els mateixos partits polítics, que han impulsat les retallades socials a la sanitat, l'educació, la prestació dels serveis públics, que han provocat l'increment de la injustícia i la desigualtat a Catalunya, s'afanyen ara a retallar la pròpia ciutadania.

El mateix Mascarell, Conseller de Cultura, va titllar de negacionistes els catalans que s'oposen al relat oficial de la Guerra de Successió... Mai no m'hauria cregut que caldria recordar a un membre d'un govern democràtic que el negacionisme està qualificat com a delicte en tots els països que més directament i profundament van patir la tirania nazi. Que un membre del govern de Catalunya utilitzi aquest qualificatiu per estigmatitzar i assenyalar els catalans que discrepen dona la veritable dimensió de la ferida que estan obrint, que ja han obert, entre aquells als quals qualsevol govern té l'obligació de protegir.

Per això dic que així no es construeix un país de ciutadans lliures. La democràcia és inclusiva, no obliga a ningú a renunciar a una part de la seva ciutadania. La democràcia no empeteix els drets dels ciutadans; la democràcia els amplia i protegeix, no els mutila ni els retalla.

Avui hi ha hagut una manifestació molt nombrosa, però molt tancada, a Barcelona, en la qual es demanava la ruptura de la convivència entre conciutadans; i hi ha hagut una concentració oberta a Tarragona, convocada per SCC, en la qual s'ha posat de manifest que hi ha una altra Catalunya que és plural, que viu el present i que pensa en el futur. Una Catalunya que es proclama de tots en una Espanya plural i en una Europa integradora.

Tant de bo l'any que ve em convidin a escriure una altra vegada en aquesta capçalera i pugui fer, des d'aquí, un relat diferent. Tant de bo el 2015 la Diada torni a ser la festa de tothom

amb tothom.